Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Čtvrtek, 13 Říjen 2005 04:00

S **Tomášem Kočkem** jsem se setkal v klubu Rock Café, kde s Orchestrem hráli na akci Setkání studentů evropských universit, pořádané ČVUT. Orchestr na pódiu předvedl strhující podívanou, nebo spíše poslouchanou. Po koncertě jsme si s Tomášem začali povídat o písních a hudbě vůbec.

Svou první otázkou se vracím k novému klipu " Ti kobeští synci ", o níž z předchozího článku známe autorská fakta. Proč padl výběr právě na píseň Ti koberští synci?

Ti koberští synci se vztahují k určité vesnici na Slezku, tak mne napadlo, jestli by třeba nebylo pro tu obec zajímavé mít o své vesnici videoklip. Tuto písničku mám přímo od kobeřanů, kteří mi ji zazpívali a stáli o to, abychom ji jako kapela udělali. Takže jsem zavolal jednomu kamarádovi, ten to navrhl na obci a ta to zaplatila. Jde o to, že konkrétně na tuto písničku byly peníze,

Tomáš Kočko na ilustr. snímku

foto: archiv ©

roto jsme ji natočili jako klip.

Našel bys v paměti nějakou veselou historku z natáčení?

Vtipné bylo natáčení mého skoku přes plot, který jsem točil asi na osmkrát. Jednou se mi šprajcla noha v europaletě, která tam byla jako takový předskokánek, a málem jsem si zvrtnul nohu. X-krát jsem sebou švih při doskoku a x-krát to nevypadalo dostatečně ladně, takže mne režisér vracel. Bylo to náročné, protože ten plot drželi dva kluci, a ten ráz, když jsem se otřel o plaňky, s nimi vždycky hýbnul, a vypadalo to, že se plot rozlomí.
Další kapitola je kompars. Ti lidé byli přímo z té vesnice. Prožili tři dny úplně jiného světa. Točili videoklip a byli všichni filmové hvězdy a užívali si to úplně báječně.

Od uvedení klipu již uběhl nějaký čas a mne by zajímalo jak ho hodnotíš, jaký z něj máš pocit?

Hned jak jsem ho uviděl poprvé, tak jsem si říkal: "To je bezva klip." Je to úplně něco jiného než klip na *Tanečnici*. Díval jsem se na takovou pěknou naivni pohádku, hezky snímnutou. Hned na začátku jsem řekl: "Fajn, doladíme trošku barvy a já jsem spokojený!"

Přejdeme do jiných vod. Při mém prvním poslechu Tvých nahrávek mne napadlo: Odkud berete s Orchestrem inspiraci? Jak vznikají Tvoje písně?

Začal jsem zhudebňováním básní pana Nezdařila. Díky jeho básním jsem se začal zajímat o folklór. On sám nebyl folklórista, netíhnul k tradici. On jen vzpomínal na staré Beskydy, na staré Valašsko a věci, které prožil jako dítě. A vetknul to do básní, z nichž to pak dýchlo na mne. A začal jsem pátrat po beskydských tradicích, které mne do té doby vůbec nezajímaly. A tím, jak jsem se začal zajímat o to všechno, nejen o písničky, ale i o pověsti, o pohádky, o hrady, zámky a prostě o všechno, co u nás je, tak s tím přicházela i muzika. Buď jsou to skutečně lidovky, tradiční hudba, a nebo mne napadají vlastní věci.
Třeba u písně Svatojan si do dneška pamatuji, jak vznikla. Šel jsem do kopce na Lysou horu a broukal jsem si motiv refrénu. Ještě tam nebyla slova, ale už tam byla melodie. A šli jsme, šli jsme a vznikala písnička.

Takže nejsi ten typ písničkáře, který si sedne doma ke stolu a napíše písničku?

Takhle vznikaly nezdařilovky. Opravdu jsem se zavřel doma. To jsem bydlel ještě v Brně v podkroví ve svém studentském kramrlíku. Zhasnul jsem. Nechal jsem si lampu jen na ten text a s kytarou jsem si drnkal a nechal na sebe působit hudbu, která je v těch verších.
Lidovky a věci, které dělám teď - jak kdy. Konkrétně Jano vznikl na horách a třeba Beltine vznikl někde v pokoji.

Jak tvoříte aranže. Je to dílo skupiny, či jednotlivce?

Aranže vymýšlím já. Já tu písničku tvořím najednou. Jsou slova, melodie, k tomu harmonie. Pro flétny a housle mám sóla promyšlené i s tím, jak se to proplétá. Mám v hlavě perkuse. A

většinou basovou linku, pokud není nějak specifická, dohodneme s basákem.

Co svou hudbou chcete sdělit lidem?

Je samozřejmě příjemné, když někdo přijde a řekne: "To je moc pěkná muzika", nebo: "To jsou pěkné písničky". Ale párkrát se nám stalo, že přišel fanoušek a říká: "Víte, co poslouchám Vaši muziku, já jsem si uvědomil, že jsem odněkud". Stává se mi to u nás, že oni skrz tu muziku najednou začnou cítit i tu rodnou hroudu. Zní to možná pateticky, ale to mi doopravdy udělá radost. Snažím se svojí muzikou infikovat lidi.

Já jsem tedy ze středních Čech, ale infikoval jsi mne slušně!

Ano, když infikuju někoho z Čech tak, že on se rozhodne hledat svoje kořeny v Čechách a hledat svoje tradice, tak to je ono. Mne tak infikoval jednak pan Nezdařil a jednak třeba, což jsou moji velcí vzorové, finská kapela Varttinä.
Nemusíme přece hrát cimbálovku. Nemusíme striktně dodržovat folkloristické postupy, protože to, co se dnes hraje jako folklór, je spíš folklórismus, který se stal nějakým uzusem. Já jsem zvolil tu moravskou hudbu, kterou jsem si hezky vytáhnul, oprášil, pohladil, pomazlil se s ní a ona znovu začne zpívat a oslovovat lidi. Myslím si, že na to má!

Jaký byl Tvůj největší hudební zážitek z Vašich akcí nebo koncertů?

Letos jsme hráli ve Francii jeden výchovný koncert pro děti. Hráli jsme akusticky pro jednu celou třídu. Děti byly skvělé. Od nejmenšího po největšího napjatě poslouchaly. Já měl radost, že jim můžu říct o Moravě, o její historii. O tom, kde je Česká republika. My odehráli koncert. Ony se potom ptaly. To ptaní zabralo polovinu z času koncertu, protože měly spoustu otázek. Pak chtěly, abychom znovu hráli a my plácli: "Přijďte na náš koncert, my hrajeme tam a tam". Na ten koncert přijely dva poschoďové autobusy. Z nich se vyhrnuly děti a hnaly se k jevišti. Užily si muziku, nakoupily cédéček. To bylo pro mne nádherné, že ta děcka chtěla tak moc, až jim škola vyšla vstříc. Možná to tam tak funguje. A přijeli na náš koncert ještě jednou.

A na závěr bych se rád zeptal, co v nejbližší době s Orchestrem plánujete?

Nejblíž je natáčení nové desky, kterou začneme nahrávat ještě letos. Dokončena bude asi na začátku příštího roku. Bude jiná než ty předchozí, a to tím, že bude pestrá. Každá písnička bude z jiné škatulky. Deska ponese označení, které to celé zastřeší a udělá z toho celek. Když to tak lidé budou chápat, tak ji prostě přijmou.
Tomáš mi název chystané desky prozradit nechtěl. Prý by tím prozradil celý fór. A tak nám zatím zbývá se jen těšit na jaro příštího roku, kdy deska snad vyjde. Ten čas můžeme trávit poslechem desek předchozích, nebo návštěvami jeho koncertů. Ten nejbližší pražský proběhne 20.10.2005 v klubu Delta v Dejvicích a já si ho ujít nenechám. A Vy?